

KIADJA AZ »ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET«

Megjelenik egyelőre minden hó közepén.
Az ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET tagjai ingyen kapják.
Nemtagoknak előfizetési díj:
Egész évre 800 korona, fél évre 400 korona.

Szerkeszti: RÉPÁSSY MIKLÓS.
Szerkesztőség: Budapest, Földmiv. minisztérium (V., Országház-tér II. sz., II. em.).
A lapra vonatkozó mindennemű közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Hirdetéseket a lap számára a „Patria” r.-t. Budapest, Üllői-út 25. vesz fel.

TARTALOM: Még egyszer a halastavak műtrágyázásáról. Dr. Unger Emil. — Társulatok. Egyesületek. — Vegyesek. — Hivatalos árjegyzés. — Hirdetések.

Még egyszer a halastavak műtrágyázásáról.

A „Halászat” idei évfolyamának első vezetőcikke*) tanuskodik arról, hogy nincs ma időszerűbb problémája a tógazdálkodásnak a tavak halhústermelésének műtrágyázással való fokozásánál.

Ezzel a célkitűzéssel dolgoznak a szerencsésebb viszonyok között működő külföldi szakemberek mindenféle, gyakorlati és elméleti irányban egyaránt, immár egy évtized óta. Nálunk is aktuális ez a kérdés, tán még inkább, mint külföldön, hiszen megnyomorított országnak talpraállításának jelenleg talán egyetlen módja a többtermelés lehetőségének megteremtése.

Bár a tógazdasági termelés hazánkban újabb tógazdaságok létesülése folytán évek óta örvendetesen növekszik s bár nem hiányzik hazai tógazdaságaink egyikében-másikában az az erős törekvés sem, hogy meglevő területükön fokozzák a termelést úgy az etetés sikeresebbé tételével, mint néhol műtrágyázással is: ez az utóbbi eljárás nálunk mégis csak szórványos jelenség.

Ezek a szórványos műtrágyázások is az utóbbi években Németországban, főként Wielenbachban végzett nagyszabású kísérletek leközlött eredményeinek köszönhetőek, melyeket hazai tógazdáink is megismertek és ilyen módon a dologgal itthon is megpróbálkoztak helyenkint, hol igen szép sikerrel, hol sikertelenül; utóbbi esetben az alkalmazott műtrágya értékének és egyéb ezzel együttjáró költségeknél elvesztése árán. Ez azonban egyáltalán nem akadályozta meg ezeket a hazai tógazdaságokat abban, hogy ily irányú kísérleteiket tovább nagy arányban folytassák, ismét részben igen szép eredménnyel, részben megint csak sikertelenül. Ez így egészen rendben is volna. A műtrágyázás problémája a tógazdaságokban ugyanis még egy-

*) Répássy Miklós: Műtrágya a halastavakban. „Halászat” 1923. 1—2. sz.

általán nem tekinthető megoldottnak, bár már igen sok és szép elért eredményre lehet rámutatni.

Az azonban — szerény véleményem szerint — nincsen egészen rendben, hogy ezek a hazai kísérletek, akár az eredményesek, akár az eredménytelenek, mind úgy folytak le eddig évek óta, hogy az ily kérdésekben részben tapasztalatok gyűjtésére, részben tanácsadásra is hivatott m. kir. halélettani és szennyvíztisztító kísérleti állomást sem előzőleg meg nem keresték, sem a kísérletek folyamán ebből a célból igénybe nem vették, sem vele az eredményeket nem közölték, sőt még sikertelenség eseteiben sem érdeklődtek ennek az állami szakintézetnek véleménye iránt!

Ilyen módon a hazai gyakorlati halászatbiológia művelésére hivatott egyetlen szakintézet, mely — sajnos — nem rendelkezik saját kísérleti tógazdasággal, mint némely külföldi ilyen intézmény, a műtrágyázás hatása közvetlen tanulmányozásának lehetőségétől megfosztott, ami ezuttal föl nem becsülhető kára az állam egyik, a többtermelést szolgálni rendelt szakintézményének. Pedig ez a szakintézmény, mely minden hazai tógazdaság rendelkezésére áll, legalább a sikertelenül alkalmazott műtrágyák értékét részben, de talán egészen is megmenthette volna a kísérletező tógazdaságoknak...

Hogy ez nem történt meg, mert a véleményére nem voltak kíváncsiak, ez viszont a kísérletező tógazdaságoknak a kára...

Úgy az állomás, mint tógazdaságok saját érdeke is azt kívánná tehát, hogy a műtrágyázási kísérletekbe ezt az intézményt minden esetben bevonják.

A tógazdaságaink gyakorlati vezető embereinek, bármennyire tiszteletreméltó is a nagy tudásuk és gyakorlati tapasztalatuk, ilyen, még meg nem oldott kérdésekben nem lehet főlöszleges a halélettani kísérleti állomás önzetlen közreműködése, már azért sem, mert nem rendelkezhetnek azokkal a műszerekkel és eszközökkel és azokkal a kémiai, illetve hydrobiológiai szakismeretekkel,

melyekkel az állomás tagjai céljuk elérésében őket segíteni képesek s így az eljárást olcsóbbá és eredményesebbé tehetik, vagy — meg nem felelő viszonyok esetén — hiábavaló kísérletezés folytatásától idejében megóvhatják s a költségeiket megmenthetik.

A műtrágyázásnak ugyanis nincs mindenütt és mindenkor azonos hatása.

A tavakat úgyszólván egyénileg kell kezelni s a dolgot ki kell próbálni. A hatást nem a próbahalászatok eredményeiből, sőt nem is a planktonhálóval gyűjthető „haltáplálék” mennyiségi vizsgálatának eredményeiből kell megítélni. A hal maga, sőt az állati plankton is a tóban végbemenő biológiai folyamatoknak végső, illetve távolabb eső láncszemei, melyek csak később reagálnak — ha egyáltalán reagálnak — a műtrágyázásra. A hatást a *legelső láncszem* vizsgálatával az ú. n. törpeplanktonon kell észlelni. Ezen mutatkozik ugyanis a hatás a trágyaadagolás megkezdése után *leghamarabb* s ha itt nem mutatkozik, akkor legtöbb esetben nem is várható eredmény egyáltalán mindaddig, amíg a trágyázás megkísérlett módját meg nem változtatjuk s azután ennek a változásnak a hatását megállapítani tudjuk.

Az elmondottakból következik, hogy a sikeres műtrágyázásra általános érvényű útmutatás nem adható.

A trágyaanyagok alkalmazott *minősége* az eddigi kísérletek eredményei után is ugyanaz maradt. Ma is azokkal a foszfor-, káli-, és nitrogéntartalmú anyagokkal történnek a kísérletek, mint egy évtizeddel ezelőtt (főként szuperfoszfát, 40%-os kálisó, nátronsalétrom, kénsavas ammónium) és még mésszel, amelyet tógazdaságaink igen régi idő óta alkalmaznak. De nagyobb szerep jut újabban bizonyos szerves trágyaanyagoknak is, főként a lekaszált növényzetnek. Az alkalmazott mennyiségek hektáronként körülbelül 300 kg. körül voltak a legújabb (1921.) wielenbachi kísérletek alkalmával, mely kísérletek eredménye a természetes hozamnak majdnem megkétszereződése volt.*) A kedvező eredmények egyéb, még nagyrészt ismeretlen körülményeken kívül annak tulajdoníthatók, hogy a műtrágyák — főként a nitrogéntrágya — elosztása igen gyakran, apró adagokban történt.

Ennek a németek által elért, tagadhatatlanul határozott eredménynek továbbfejlesztésére és a műtrágyázási probléma még sok homályos kérdésének pontosabb megismerésére vonatkozólag is igen sokat ígérnek a svéd hydrobiológusoknak, legelső sorban talán *Einar Naumann*-nak újabb kísérletei, melyek egy részéről, épp azokról, melyek a trágyázási problémákkal legközelebbi kapcsolatban vannak, már volt szó a „Halászat” fentebb idézett cikkében. A dolog lényege a törpeplankton tüzetes vizsgálata s a vizeknek bizonyos típusokra való beosztása részben a törpeplankton, részben a fenékes partifauna minősége és mennyisége alapján.

Ennek a vizsgálatnak a technikája az utolsó években igen nagy lépésekkel haladt már előre, de nem Németországban, hanem mint említettük, Svédországban. Ez a boldog semleges ország és Amerika a halászati biológia fejlődése során — a németek saját bevallása szerint is — megelőzte és túlhaladta Németországot, hol szintén csak mostanában, mindössze néhány hónap óta kezd mutatkozni a szakirodalomban az új irányzatok átalakító hatása.

A m. kir. halélettani kísérleti állomáson egyes német intézetek biológusaival úgyszólván egyidejűleg vettem fel a közvetlen levélbeli érintkezést is a halászati biológiá-

nak svéd vezető tudósaival, akik állomásunknak alapvető munkáik egy-egy példányát kérés nélkül is megküldötték, úgy hogy ma azt mondhatjuk, hogy a magyar állomás a legközelebbi alkalommal is már abban a helyzetben lesz, hogy a legmodernebb irányban dolgozzat tovább, mert bekapcsolódtunk abba a halászati biológia terén csakhamar remélhetőleg nemzetközivé fejlődő mozgalomba, melyet a svéd és amerikai tudósok legújabb munkálkodása megindított.

Ismételjük tehát, hogy a m. kir. halélettani és szennyvíztisztító kísérleti állomás (Budapest, II., Debrői út 15.) műtrágyázási kísérletek ügyében is tógazdaságaink által igénybe vehető, ily ügyekben helyszíni vizsgálatok után szaktanácsokat adhat s a műtrágyázás hatását a legmodernebb ú. n. *produkcio-biológiai* alapon is ellenőrizni képes. A produkció-biológia mibenlétéről hazai tógazdasági vezető köreinket az állomás tagjai később meghatározandó időben tartandó és vetített képekkel kísért előadásban szándékoznak tájékoztatni.

Dr. Unger Emil
kir. adjunktus.

TÁRSULATOK. EGYESÜLETEK.

A Balatoni Halászati Társulat f. évi június hó 19-én tartotta rendes évi közgyűlését *báró Inkey Pál* elnöke alatt Balatonfüreden.

A társulat évi jelentéséből közöljük a következőket:
A Balatoni Halászati Részvénytársasággal kötött új haszonbérleti viszony alapján a bérlő részvénytársaság nagy befektetésekkel látott hozzá terjedelmes halgazdasági üzemének továbbfejlesztéséhez. A halászatához szükséges vízi járművek és fogási eszközök szaporításával jelentékeny eredményt ért el anélkül, hogy a terület intenzívbe kihasználása az okszerűség rovására történt volna. A vállalat az 1921. évi 131.760 K halászati haszonbér helyett 1922. évre 14.556.240 K-át fizetett. A mesterséges behalásítás terén a múlt évben a bérlő részvénytársaság 308 millió fogassüllőikrát és ezenkívül némi kétnyaras nemes pontyivadékok is helyeztet ki. A Balatonon úzórt orvhalászat megakadályozására tett intézkedések eredményeként 58 esetben 116 orvhalászt ellen történt feljelentés. A sportszerű parti horgászat iránti engedélyeket a múlt évben már a halászati jogtulajdonosok adták ki. A bérlő részvénytársaság az 1921/22. üzemi évben 9958'34 q halat fogott ki, melyből garda 703'13, keszeg 7513'16, őn 137'84, csuka 62'88, harcsa 154'38, ponty 339'48, fogassüllő I. r. 177'83, II. r. 54'06, III. r. 240, IV. r. 575'58 q volt. Ezen igen jó eredmény részben annak is köszönhető, hogy a téli halászatot negyven napon át űzhették. A vállalatnál 135 hivatásos halász és 40 állandó alkalmazott volt foglalkoztatva.

A lefolyt évi számadások szerint 4.070.192'81 K bevétellel szemben 3.897'714'11 K kiadás merült fel s így 178.478'70 K készpénzmaradvány áll a társulat rendelkezésére.

Az 1923. évi költségelőirányzatot 25.841'925'90 K bevétellel és 25.840.658'26 K kiadással állapították meg, mely összegekben az évi haszonbér és járulékaik 25.662.480 K bevétel és az igazgatási költségek levonása után a tagok közt szétosztandó járandóság pedig 25.511.158'26 K-val szerepel.

A közgyűlés a költségelőirányzat során az igazgató évi díjazását, valamint utazási költségeit 200 kg. pontyhús egyenértékében állapította meg. Az Országos Halászati Egyesület kiadásában megjelenő „Halászat” című szaklap támogatására 150.000 K-át, a balatonboglári templomalap javára 100.000 K-át szavazott meg.

Ézután a közgyűlés egy megüresedett választmányi tagsági helyet és két számvizsgáló helyét töltötte be.

Végül a közgyűlés a bérlő részvénytársaság kérelmére felkérte az elnökséget, hogy a ponty és fogassüllő fogási tilalmára vonatkozó kedvezmény kieszközlése iránt a szükséges intézkedéseket tegye meg.

A Cibakháza-sápi halászati társulat f. évi június hó 26-án tartotta Cibakházán rendes évi közgyűlését *Sváb Gyula* elnöke alatt. Az évi jelentés szerint a társulat kötelékébe tartozó vízterület 1923. évi január 1-től 1928. évi december hó 31-éig terjedő 6 évre bérbeadott az 1923. kezdő évre 801.000 K haszonbérért, amely összeg a ponty árának mindenkor változása arányában változik a következő években. Az 1922. évi számadások szerint 53.385'87 K bevétellel szemben 22.142'50 K kiadás merült fel. Az 1923. évi

*) L. Répássy M. idézett cikkében a közölt táblázatot.

költségeket 833.313'37 K-val irányozták elő. A „Halászat” szaklap támogatására 10.000 K-át szavaztak meg.

A Haltenyésztő és Halkereskedelmi R.-T. f. évi június hó 7-én megtartott közgyűlésén előterjesztett igazgatósági jelentésből kivesszük a következőket: Az 1923. évi február hó 10-én tartott rendkívüli közgyűlés a 10 millió korona alaptőkének 40 millió koronára való felemelését határozta el. Az alaptőke felemeléséből kifolyólag újonnan kibocsátott összes részvények névértékben a részvényeseknek ajánlottak fel. A felemelt alaptőke befizettetvén, az alaptőkeemelés teljes sikerrel befejezést nyert.

Felemelt alaptőke befizetésének utolsó határideje 1923. április 30-a lévén, a befolyt összeg csak egy része volt még építkezés céljaira felhasználható, a fennmaradó összeg az elértéktelenedéstől megóvándó, ideiglenesen értékpapirokban helyzetetett el. Ez okból kifolyólag a mérleg átmenetileg nagyobb értékpapírállományt mutat ki. A vállalat részvényeit a budapesti tőzsdén 1923. április 23-tól jegyzik.

A nagyhortobágyi részes tőzsdés részvényesek a már múlt évben teljes üzembe helyezett 2100 kat. holdon kívül további 300 kat. holdnyi tőterület épült. Ugyancsak ezen tőzsdés részvényesek takarmánytermelés céljából még 500 kat. hold bérlet járult, amely területtel a nagyhortobágyi részesgazdaság 3000 kat. holdra egészült ki.

Gróf Zichy Béla vrászlói uradalmában kezelt tőzsdés üzem az elmúlt évben is, bevált többtermelési eljárás folytán, említésre méltó eredménnyel zárult.

Gróf Benyovszky Móric tusképusztai uradalmában létesülő, új 350 kat. hold kiterjedésű tőzsdés építése annyira előrehaladt, hogy az rövid időn belül befejezhető lesz. A tőzsdéságot kiegészíti a tuskési 525 kat. hold területű takarmánytermesztésre szolgáló bérlet.

Kiskunhalas város 400 holdas halastavát 20 évre bérbevételek. A központi halkereskedelmi osztály, az ifj. Singhoffer Agoston és Társai halnagykereskedő cég és a budapesti központi vásárcsarnokban lévő üzlet megfelelő eredményeket ért el. Nemcsak a magyarországi, hanem a jugoszláviai haltermés tekintélyes része is a vállalat útján került forgalomba. Az értékesítés az elmúlt évben Ausztriában, Csehországban és Lengyelországban nyert lebonyolítást, ami a vállalat vagonparkját megfelelően foglalkoztatta.

A megfelelő értékesítés érdekében Bécsben új kereskedelmi fióktelep létesült. Az új telep már a folyó évben is a legteljesebb mértékben beváltotta a hozzáfűzött várakozásokat.

Az előterjesztett zárószámadás az 1922/23. üzletévről az alábbi tételekből áll:

Mérleg-számla 1923. április hó 30-án. V a g y o n : Pénztár- és értékpapírkészlet 28,096.556'07 K. IX., Erkel-utca 3. számú ház 1,080.000 K. Lettár: vagonpark, halüzlet és központi iroda felszerelése 2,722.748'40 K. Tőzsdés részvények 9,624.037 K. Takarmány- és anyagkészlet 25,014.582'20 K. Adósok 2,430.015'30 K. Átmenő tételek 681.000 K. Összesen 69,648.939'02 K. — T e h e r : Alaptőke 40,000.000 K. Jelzálogkölcson 100,970.24 K. Nyugdíjalap 485,288'32 korona. Hitelezők 27,450.419'37 K. Folyó évi tiszta nyereség 1,571.783'68 K. Átmozgat a múlt évről 40,477'41 korona. Összesen 69,648,939'02 K.

Üzleteredmény-számla 1923. évi április hó 30-án. V e s z t e s é g : Tisztifizetések és üzemköltségek 6,629.616'22 K. Házfenntartás 78.493'70 K. Kamatok 1,300.010'76 K. Leírások 606.153'60 K. Folyó évi tiszta nyereség 1,571.783'68 K. Átmozgat a múlt évről 40,477'41 K. Összesen 10,226.535'37 K. — N y e r e s é g : Gazdaságok, kereskedelmi üzletek jövedelme 10,063.783'75 K. Házbérbevitel 122.274'21 K. Múlt évi nyereségátmozgat 40,477'41 K. Összesen 10,226.535'37 K.

A mutatkozó 1,612.261'09 K tiszta nyereség a következőképp osztott fel: 1. Osztalék 10,000.000 korona részvénytőkére 12% 1,200.000 K. 2. Az igazgatóság és végrehajtó-bizottság alapszabályszerű jutaléka 322.452'22 K. 3. Átvitel a jövő évre 89,808'87 K. Összesen 1,612.261'09 K.

A részvények második számú szelvényét f. évi június 11-től kezdődőleg a Magyar-Olasz Bank R.-T. budapesti főpénztára 24 K-val váltja be.

A Magyar Tőzsdés Gazdaságok Részvénytársaság, mint azt már múlt számunkban röviden jelentettük, május hó 26-án tartotta gróf Batthyány Lajos v. b. t. t. elnöke alatt I. évi rendes közgyűlést, mely az előterjesztett s alább ismertetendő mérleget változatlanul elfogadván, elhatározta alaptőkéjének 20 millió koronáról 60 koronára való felemelését. Miután az alaptőkeemelés sikere eleve biztosított, a vállalat ezen tranzakció után most már 60 millió korona alaptőkével és 120 millió korona nyílt tartalékokkal rendelkezik. A szabad kézből elhelyezendő részvényeket a Hatvani Deutsch- és a báró Herzog-cég közösen vették át.

Az egy éves vállalat eredményeit a következő kimutatás tünteti fel: Mérlegszámla 1923. április hó 30-án. V a g y o n : Pénzkészlet 334.124'55 K. Részvényedekelttség társvállalatoknál 3,000.000 K. Értékpapírtárca 1000 K. Tőzsdés építkezések 70,986,395 K. Élelmiszerek és anyagok 13,160.021 K. Haltakarmány 13,655,445'60 K. Adósok 9,801.240 K. Összesen 110,938,226'15 K. — T e h e r :

Részvénytőke 20,000.000 K. Értécsökkenési tartalék 6,000.000 K. Lettárfelújítási tartalék 10,000.000 K. Hitelezők 70,530.254'92 K. Nyereség 4,407.971'23 K. Összesen 110,938,226'15 K.

Eredmény-számla 1923. április 30-án. V e s z t e s é g : Üzleti költségek 2,029.493 K. Tisztí fizetések és lakbérek 531.660'65 K. Kamat 576.965'97 K. Adók 240.030 K. Benépesítéshez felhasznált halanyag 1,586.770 K. Leírások 16,000.000 K. Nyereség 4,407.971'23 kor. Összesen 25,372.891'46 K. — N y e r e s é g : Halértékesítésnél elért nyereségek 25,372.891'46 K. Összesen 25,372.891'46 K.

Az igazgatóságba új tagokként dr. Gerlóczy Endre ügyvéd, báró Herzog András, báró Hatvany Endre és Répássy Miklós h. államtitkár választották meg. A vállalat a tavalyi év folyamán megépített és üzembe helyezett; a fejemegyei gróf Batthyány-féle bicskei, a gróf Batthyány Lajos-féle szabadbattyáni, a gróf Zichy János-féle nagylángi, a gróf Somssich József-féle csóori uradalmakban nagyobb terjedelmű tőzsdéságot, most folyik az ugyancsak fejemegyei gróf Pappenheim-Károlyi-féle iszkaszentgyörgyi tőzsdéság rekonstrukciója és egyidejűleg a gróf Keglevich-féle somogy-szentmiklósi uradalomban egy kb. 350—400 holdas tőzsdéság kiépítése. A vállalat érdekkörébe tartoznak továbbá a Somogy megyei Mezőgazdasági r.-t. simongáti, a Somssich-féle miki, sárdi, sárosberki s a dr. Hirsch-féle felsőcokolai tőzsdéságok és 1924. évtől kezdődőleg a gróf Zichy Béla-féle vrászlói tőzsdéság is. Ilyformán a vállalat-hoz tartozó tőzsdéságok területe megközelíti a 3000 kat. holdat.

A vállalat a lefolyt év folyamán megalapította a „Halértékesítő R.-T.”-ot, melynek alaptőkéjét, mint értesülünk, a közel napokban fogják 30 millió koronára emelni. A „Halértékesítő” útján érdek-közösséget vállalt a Wiener Fischhandels A.-G., a jugoszláviai „Nasic Tőzsdéság R.-T.”-gal és a zágrábi „Ribarstvo a D.”-val és a nevezett vállalatokkal közösen nagyobbszabású halcsarnokot épített Grácban, mely a tőzsdéság termékein kívül élénk tengeri halbehozattal is foglalkozik. A Társaság külföldi értékesítési szerveinek megszervezése most van folyamatban.

*) Már megtörtént.

Szerk.

VEGYESEK.

Hivatalos árjegyzés. Beállt a holt idény. A budapesti vásárcsarnok igazgatósága június hónap folyamán nagyban csak a balatoni keszegnél közöl eladásokat, métermázsánként 35.000—50.000 K árban. Egyébként a felhozatal az egész hónapban lanyha volt, ingadozó árakkal.

A kicsiben való eladásoknál az áringadozásokat kilogrammonként koronákban az alábbi összeállítás mutatja:

a) Édesvízi (élő) hal:	1923. június 2.		1923. július 6.	
	Vásár-csarnokokban	Nyílt piacon	Vásár-csarnokokban	Nyílt piacon
Ponty, nagy	2800—3000	1800—3000	4000—4500	—
„ kicsiny	2500—2600	—	3700—4000	—
Hárcsa, nagy	3500—3500	2000—3500	—	—
„ kicsiny	2200—3000	—	—	—
Csuka, nagy	—	1400—2000	4100—4100	—
„ kicsiny	—	—	—	—
Fogassüllő, dunai	—	—	—	—
Kárász	1200—1200	900—1000	1400—1400	—
Compó	1100—1800	1200—1500	—	—
Márna	2500—2500	—	3600—4000	—
Keszeg	—	—	—	—
Kecsge	—	—	4100—4700	—
Apró, kevert hal	—	—	—	—
b) Édesvízi jegelt (nem élő) hal:				
Ponty, nagy	2100—2800	1200—1600	—	1200—2400
„ kicsiny	1600—1800	—	3000—3600	—
Hárcsa, nagy	3500—3900	2500—4000	5000—5500	2500—4000
„ kicsiny	2200—3500	—	3000—3800	—
Csuka, nagy	1800—2600	1200—2000	3000—3800	1200—2000
„ kicsiny	1600—1800	—	2500—3000	—
Fogassüllő, dunai	—	—	—	—
I. Fogassüllő, balatoni nagy 3 kg.-on felül	3500—3500	—	5400—5400	—
II. Fogassüllő, balatoni nagy 2-3 kg.-os	3000—3000	—	4500—5200	—
III. Fogassüllő, balatoni kicsi 45 cm. h. feljebb	2500—2500	—	3600—4000	—
IV. Fogassüllő, balatoni kicsi 35 cm. h. feljebb	2000—2000	—	3000—3000	—
Keszeg, balatoni	400—400	—	600—600	—
Garda, balatoni	—	—	—	—
Kárász	800—1400	800—900	900—900	800—900
Compó	1200—1200	—	—	—
Márna	—	—	3200—3200	2400—2400
Keszeg	600—600	460—1000	—	460—1000
Pisztráng	—	—	—	—
Kecsge, nagy	3500—3500	—	—	—
„ kicsiny	3000—3000	—	4500—4500	—
Apró, kevert hal	500—500	400—800	—	400—800

IFJ. SINGHOFFER ÁGOSTON és TÁRSAI

HALNAGYKERESKEDÉS

CZÉGTULAJDONOS:

HALTENYÉSZTŐ ÉS HALKERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Raktár és kereskedelmi iroda: **BUDAPEST, IX., ERKEL-UTCZA 3. SZ.**

TELEFON: nappal: József 48-48, éjjel: 54-04.

Központi iroda: **BUDAPEST, V., BÉLA-UTCZA 8. TELEFON: 79-46.**

Halászhálók

legjobb minőségű, 3—2-sodratú, hosszú-szalú kenderfonalból készült, úgyszintén **haláskötelek, inslég, horog, halászczérnák** készen és megrendelésre kaphatók

Hirschfeld Ármin
Debreczen, József kir. herceg-u. 38.

Hollandiai háló,

inslég, patentczérna,
haláskötél, zsinég, fonál, varsa,
varsapamut, horog
Készen és megrendelésre
ismét állandóan kapható:
ÁDÁM MIKSA, BUDAPEST,
IV., FERENCZ-JÓZSEF-RAKPART 6.
TELEFON: József 61-48.

Halászati és gazdasági felszerelések: halászcsonakok, haltartók, csónakbarkák, apacsutok, nádvagókések, csákyák, húzó- és kormányevezők (kőrifából), sport- és luxuscsónakok, evezők.

Kötélárúk: ruhaszáritókötél, rudalókötél, nyakló, marha- és borjúkötél, istráng, szántógyeplő, nyereg stb. gyártása és eladása!

HERMANN ISTVÁN ipartelepei, VÁC

Kódsdi-út 52. (vasut mellett). Telefon: 72. Központi iroda: **Budapest, V., Alkotmány-utca 20. Telefon: 179-51**
(Munkavezető: SINGHOFFER M. JÓZSEF halásmester).

Kérjen árajánlatot!

Az árúk kiválóságáról személyesen meggyőződhet!

 Tógazdaságok figyelmébe!

Veszek **több ezer métermázsa** élő pontyot, czompót, kárászt stb.

ZIMMER FERENCZ halásmester, **BUDAPEST,** Központi vásárcsarnok. Telefon: József 48—94.

Halértékesítő Részvénytársaság

hálnagykereskedés

Árusító hely: **Budapest, IX., Központi vásárcsarnok**

Telep és iroda: **Budapest, IX., Csarnok-tér 5.**

Telefon nappal: József 113-54.

Telefon éjjel: József 49-06.

Központi iroda: **Budapest, V., Széchenyi-utca 1.**

Telefon: 154-44, 154-45.

MEGVESZŐK tógazdaságok egész haltermését, **SZÁLLITUNK** a Magyar Tógazdaságok részvénytársaság kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh és bajor egy és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más **tenyészhalat** és megtermékenyített **fogassüllőikrát,** valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle **haltakarmányt.**